

สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต (Democratic Republic of Timor-Leste)

เมืองหลวง ดิลี

ที่ตั้ง ตั้งอยู่บนหมู่เกาะซุนดาน้อย (Lesser Sunda) ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปออสเตรเลีย และทางตะวันออกของหมู่เกาะอินโดนีเซีย ประกอบด้วย ดินแดน 3 ส่วน โดยดินแดนส่วนแรกเป็นเกาะติมอร์ ด้านตะวันออก ส่วนที่สองอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะติมอร์เรียกว่าเขต Oecussi-Ambeno และ ส่วนที่สาม ประกอบด้วย หมู่เกาะ 2 แห่ง คือ หมู่เกาะ Palau Atauro และ Pulau Jaco ในทะเลอราฟูรา มีพื้นที่ประมาณ 14,874 ตร.กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับช่องแคบอมไบ (Ombai Strait) และช่องแคบเวตาร์ (Wetar Strait)
ทิศใต้	ติดกับทะเลติมอร์
ทิศตะวันตก	ติดกับ จ.ติมอร์ตะวันตกของอินโดนีเซีย
ทิศตะวันออก	ติดกับ จ.นุซาเต็งการาตะวันออกของอินโดนีเซีย

- ภูมิประเทศ** มีที่ราบชายฝั่งและตอนกลางเป็นภูเขาสูงจำนวนมาก
- ภูมิอากาศ** มี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน และฤดูแล้ง บางพื้นที่มีภูมิอากาศแบบสะวันนาที่ได้รับลมแห้งแล้งจากทะเลทราย ทางตอนเหนือของออสเตรเลีย
- ประชากร** ประมาณ 1.41 ล้านคน (ปี 2564) มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจาก Malayo-Polynesian และ Melanesian/Papuan มีชนกลุ่มน้อยชาวจีน อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 39.96% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 55.98% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.06% อายุขัยโดยเฉลี่ย 69.62 ปี เพศชาย 67.94 ปี เพศหญิง 71.41 ปี (ปี 2564)
- ศาสนา** คริสต์นิกายโรมันคาทอลิกประมาณ 97.6% นิกายโปรเตสแตนต์ 2% อิสลาม 0.2% และอื่น ๆ 0.2%
- ภาษา** ภาษาเตตุมและโปรตุเกสเป็นภาษาราชการ ภาษาอินโดนีเซียและภาษาอังกฤษเป็นภาษาติดต่อกัน ภาษาของชนเผ่าพื้นเมืองประมาณ 16 ภาษาที่ใช้กระจายอยู่ทั่วประเทศ อาทิ เตตุม (Tetum) กาโลเล (Galole) มัมแบ (Mambae) เกมัก (Kemak)
- การศึกษา** รัฐบาลติมอร์-เลสเตมีเป้าหมายให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โดยพัฒนาระบบการศึกษาทั้งด้านการบริหาร โครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการศึกษา ระหว่างปี 2554-2573 ขณะที่โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UN Development Programme-UNDP) ของ UN สนับสนุนความช่วยเหลือติมอร์-เลสเตด้านการวางแผนและพัฒนาระบบการศึกษา ระบบการศึกษาของติมอร์-เลสเตแบ่งเป็นระดับก่อนประถมศึกษา 2 ปี ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษา 3 ปี และระดับมหาวิทยาลัย 4 ปี อัตราการรู้หนังสือ 68.1% (ปี 2561) งบประมาณด้านการศึกษา 111.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2563)
- การก่อตั้งประเทศ** เคยเป็นอาณานิคมของโปรตุเกส และได้ประกาศอิสรภาพจากโปรตุเกสเมื่อ 28 พ.ย.2518 หลังจากนั้นเพียง 9 วันก็ถูกอินโดนีเซียยึดครองและผนวกติมอร์ตะวันออกเป็นจังหวัดหนึ่งของอินโดนีเซียเมื่อปี 2519 ต่อมาเกิดการต่อสู้เพื่อแยกตัวเป็นเอกราช โดยมีนายโฮเซ รามอส-ฮอร์ต้า และนายชานานา กุสเมา เป็นผู้นำ จนกระทั่งรัฐบาลอินโดนีเซียยอมให้มีการลงประชามติเมื่อ 30 ส.ค.2542 โดยชาวติมอร์ตะวันออกกว่า 80% ออกเสียงสนับสนุนการแยกตัวเป็นเอกราช หลังจากนั้นเกิดการต่อสู้ภายในประเทศและมีเหตุรุนแรงระหว่างกลุ่มทหารที่นิยมอินโดนีเซียกับกลุ่มที่เรียกร้องเอกราช ทำให้ UN จัดตั้งกองกำลังนานาชาติ (International Force in East Timor-Leste หรือ INTERFET) เข้าไปรักษาสันติภาพเมื่อ 15 ก.ย.2542 จากนั้นสถานการณ์จึงกลับเข้าสู่ภาวะปกติและประกาศเอกราชเมื่อ 20 พ.ค.2545 ใช้ชื่อว่าติมอร์-เลสเต (Timor-Leste) ซึ่งเป็นภาษาโปรตุเกส
- วันชาติ** 20 พ.ค.

การเมือง ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งทำหน้าที่ประมุขรัฐ วาระ 5 ปี การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งต่อไปกำหนดจัดในปี 2565 ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง นรม. วาระ 4 ปี การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาเมื่อ 12 พ.ค.2561 ปรากฏว่า พันธมิตรแนวร่วมฝ่ายค้าน ซึ่งนำโดยพรรค National Congress for Timorese Reconstruction (CNRT) ได้รับคะแนนและจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ร่วมกับพรรค People's Liberation Party (PLP) โดยนายตาอูร์ มาตัน รูอัก (อายุ 66 ปี/ปี 2565) ประธานพรรค PLP และอดีตประธานาธิบดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นรม.ติมอร์-เลสเตเมื่อ 22 มิ.ย.2561

ฝ่ายบริหาร : นรม. ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลมาจากหัวหน้าพรรคการเมืองเสียงข้างมากในรัฐสภา วาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสภาเดียว คือ สภาแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน จำนวน 65 ที่นั่ง วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาเมื่อ 12 พ.ค.2561 ทำให้รัฐสภาติมอร์-เลสเต ประกอบด้วย สมาชิกจากพันธมิตรแนวร่วมฝ่ายค้าน (พรรค CNRT พรรค PLP และพรรค KHUNTO) จำนวน 34 ที่นั่ง พรรค Revolutionary Front for an Independent East Timor (FRETILIN) จำนวน 23 ที่นั่ง พรรค Democratic Party (PD) จำนวน 5 ที่นั่ง และพรรค Democratic Development Forum จำนวน 3 ที่นั่ง

ฝ่ายตุลาการ : รัฐธรรมนูญติมอร์-เลสเตระบุว่า ฝ่ายตุลาการของติมอร์-เลสเต ประกอบด้วย ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลท้องถิ่นจำนวน 6 แห่ง แต่ในทางปฏิบัติ ศาลอุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่แทนศาลฎีกา เนื่องจากติมอร์-เลสเตขาดแคลนบุคลากรด้านกฎหมายและงบประมาณในการพัฒนาระบบศาล ปัจจุบันติมอร์-เลสเตอยู่ระหว่างการจัดตั้งศาลฎีกา ศาลภาษี ศาลทหาร และสำนักงานอัยการสูงสุด

พรรคการเมือง : ระบบหลายพรรคการเมือง ที่สำคัญ ได้แก่ พรรค CNRT และพรรค FRETILIN

เศรษฐกิจ ติมอร์-เลสเตพึ่งพารายได้จากการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ 95% ของรายได้ทั้งหมด การให้สัตยาบันข้อตกลงการแบ่งปันรายได้จากแหล่งพลังงาน Greater Sunrise ระหว่างติมอร์-เลสเตกับออสเตรเลีย ซึ่งลงนามเมื่อ มี.ค.2561 ทำให้ติมอร์-เลสเตมีรายได้จากการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ประมาณ 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อทดแทนรายได้จากแหล่งน้ำมันอายุ-อุดัน ซึ่งอาจหมดลงในปี 2565 เศรษฐกิจของติมอร์-เลสเต ที่คาดว่าจะเติบโตในปี 2564 กลับได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 และความเสียหายรุนแรงจากอุทกภัย เมื่อ เม.ย.2564 ขณะเดียวกันข้อจำกัดเชิงโครงสร้างยังคงเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2564 (1 ต.ค.2563-30 ก.ย.2564) 1,895 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สกุลเงิน : ยังไม่มีสกุลเงินของตนเอง ปัจจุบัน ใช้ดอลลาร์สหรัฐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย และรูเปเยอซีของอินโดนีเซีย

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2563)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 1,821 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : หดตัว 8.7 %

อัตราเงินเฟ้อ : 1.0%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,381.2 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการว่างงาน : 4.7% (ปี 2559)

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ : 910 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
 ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 790 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2563)
 มูลค่าการส่งออก : 60 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
 สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียมดิบ ก๊าซธรรมชาติ กาแฟ ผัก เศษเหล็ก
 คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : สิงคโปร์ จีน ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย
 มูลค่าการนำเข้า : 850 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
 สินค้านำเข้า : ปิโตรเลียมกลั่น รถยนต์ ปูนซีเมนต์ รถส่งของ รถจักรยานยนต์
 คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : อินโดนีเซีย จีน สิงคโปร์ มาเลเซีย
 คู่ค้าสำคัญ 5 อันดับในกลุ่มอาเซียน : อินโดนีเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม ไทย และมาเลเซีย

การทหาร กองทัพติมอร์-เลสเต (Forças de Defesa de Timor Leste or Falintil-FDTL หรือ F-FDTL) มีกำลังพล 2,280 นาย ไม่มีกำลังสำรอง แบ่งเป็น ทบ. 2,200 นาย และ ทร. 80 นาย งบประมาณทางทหาร ในปี 2564 จำนวน 39.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ยุทโธปกรณ์สำคัญ : อาวุธส่วนใหญ่เป็นอาวุธประจำกาย อาทิ ปืนไรเฟิล M16 จำนวน 1,560 กระบอก ปืนไรเฟิล Sniper 8 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด M203 75 เครื่อง เรือตรวจการณ์ 7 ลำ ยุทโธปกรณ์ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจาก จีน บราซิล และสหรัฐฯ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ เช่น ADB, ARF, CPLP, FAO, G-77, ILO, IMF, Interpol, UN, UNCTAD, UNESCO และ WHO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ติมอร์-เลสเตจัดตั้งศูนย์วิจัยทางวิทยาศาสตร์ เพื่อวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์ ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาติมอร์-เลสเตระหว่างปี 2554-2573

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 4 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติดีลี (Presidente Nicolau Lobato Airport) หรือ Comoro Airport เป็นสนามบินหลัก และท่าอากาศยานอื่น ๆ อีก 3 แห่ง มีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ 8 แห่ง และท่าเรือดีลี ซึ่งเป็นท่าเรือโดยสารและขนส่งที่สำคัญของประเทศ ถนนมีความยาว 6,040 กม. โทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐาน 2,164 เลขหมาย (ปี 2562) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ 1.49 ล้านเลขหมาย (ปี 2562) รหัสโทรศัพท์ +670 สถานีวิทยุแห่งชาติ 1 สถานี สถานีวิทยุของโบสถ์คริสต์ 2 สถานี สถานีวิทยุชุมชน 20 สถานี สถานีวิทยุ FM 2-3 สถานี และสถานีโทรทัศน์ที่เป็นสถานีที่มีการโฆษณาเพื่อการค้า 1 สถานี ออกอากาศเฉพาะในกรุงดีลี จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 410,000 คน (ปี 2561) หนังสือพิมพ์รายวันของรัฐบาล 3 ฉบับ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์หลายฉบับ สื่อออนไลน์เริ่มเข้ามาตั้งแต่ปี 2549 แต่มีข้อจำกัดในการให้บริการนอกพื้นที่กรุงดีลี

การเดินทาง สายการบินไทย ไม่มีเที่ยวบินตรงไปดีลี ต้องใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-สิงคโปร์-ดีลี หรือ กรุงเทพฯ-เดนปาซาร์ จ.บาหลิ อินโดนีเซีย เพื่อต่อเครื่องบินไปท่าอากาศยานนานาชาติดีลี เวลาที่ดีลีเร็วกว่ากรุงเทพฯ 2 ชม. นักท่องเที่ยวไทยต้องขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival) เว็บไซต์ท่องเที่ยวติมอร์-เลสเต www.mtci-timorleste.com/en/

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่กระทบต่อการพัฒนาประเทศของติมอร์-เลสเต โดยเหยื่อการค้ามนุษย์มีทั้งเด็ก ผู้หญิง และผู้ชาย ซึ่งเกิดขึ้นในรูปแบบของการล่อลวง เอาเปรียบ ลักพาตัว หรือซื้อตัวมาจากพ่อแม่ โดยบุคคลเหล่านี้จะถูกบังคับใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรม การก่อสร้าง และเหมืองแร่ บางส่วนถูกนำไปทำงานเป็นคนรับใช้ในบ้านหรือตามสถานที่ก่อสร้างในสภาพเยี่ยงทาส และบางส่วนถูกขายไปเพื่อบริการทางเพศ ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ เช่น การค้ายาเสพติด โรคติดต่อร้ายแรง หรืออาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งส่งผลร้ายต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและผู้เยาว์ ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศ

ความสัมพันธ์ไทยกับติมอร์-เลสเต

ไทยเป็นประเทศที่ 3 ซึ่งสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับติมอร์-เลสเต เมื่อ 20 พ.ค.2545 ต่อจากจีนและนอร์เวย์ และนาย Dionisio da Costa Babo Soares รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือติมอร์-เลสเตเยือนไทย เพื่อเข้าร่วมการประชุมประจำปี UN-ESCAP สมัยที่ 75 ระหว่าง 27-31 พ.ค.2562

ด้านการค้า ปี 2563 ติมอร์-เลสเตเป็นคู่ค้าอันดับ 186 ของไทย มูลค่าการค้า 115 ล้านบาท ไทยส่งออก 111 ล้านบาท และนำเข้า 4 ล้านบาท ไทยได้เปรียบดุลการค้า 107 ล้านบาท และห้วง ม.ค.-ก.ย. 2564) มีมูลค่าการค้ารวม 164 ล้านบาท ไทยส่งออก 159 ล้านบาท และนำเข้า 5 ล้านบาท ไทยได้เปรียบดุลการค้า 154 ล้านบาท สินค้าส่งออกของไทย : รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เครื่องดื่ม ผลไม้กระป๋องและแปรรูป สินค้านำเข้าจากติมอร์-เลสเต : ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ สิ่งพิมพ์ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ

ข้อตกลงสำคัญ : ไทยและติมอร์-เลสเตจัดทำความตกลงระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการเมื่อ พ.ค.2560 ส่วนความร่วมมือด้านอื่น ๆ ติมอร์-เลสเตต้องการให้ไทยสนับสนุนความช่วยเหลือด้านการเกษตร ประมง การพัฒนาแหล่งพลังงาน การท่องเที่ยวและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

นายฟรานซิสกู กูเตร์เรส
(Francisco Guterres)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต
เกิด	7 ก.ย.2497 (อายุ 68 ปี/ปี 2565)
สถานที่เกิด	เมือง Ossu เขต Viqueque ติมอร์ตะวันออก (ปัจจุบัน คือ ติมอร์-เลสเต)
สถานภาพ	สมรสกับนาง Cidália Mouzinho มีบุตร 3 คน
การศึกษา	ปริญญาตรี ด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติติมอร์-เลสเต
พรรคการเมือง	พรรค Revolutionary Front for an Independent East Timor (FRETILIN)
ประวัติการทำงาน	
ปี 2541	ผู้ประสานงานในกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2544	ประธานพรรค FRETILIN
ปี 2545-ปี 2550	ประธานรัฐสภาติมอร์-เลสเต
ปี 2549	ประธานพรรคและเลขาธิการพรรค FRETILIN
ปี 2550	ผู้สมัครลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต ในนามพรรค FRETILIN แต่ประสบความพ่ายแพ้
ปี 2560	ผู้สมัครลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต ในนามพรรค FRETILIN
20 พ.ค.2560	ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเตคนที่ 4

นายตาอูร์ มาตัน รูอัก
(Taur Matan Ruak)

ตำแหน่ง	นรม.ติมอร์-เลสเต
เกิด	10 ต.ค.2499 (อายุ 66 ปี/2565)
สถานที่เกิด	เมือง Baguia เขต Baucau ติมอร์ตะวันออก (ปัจจุบัน คือ ติมอร์-เลสเต)
สถานภาพ	สมรสกับนาง Isabel da Costa Ferreira มีบุตร 3 คน
การศึกษา	ระดับประถมศึกษา
ประวัติการทำงาน	
ปี 2518	- เข้าร่วมกองกำลังกู้ชาติติมอร์ (FALINTIL)
ปี 2524	- ผู้ช่วยเสนาธิการกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2529	- รองเสนาธิการกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2535	- ผู้บัญชาการกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2545-2554	- ผู้บัญชาการกองทัพติมอร์-เลสเต
ปี 2555	- ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต ในนามผู้สมัครอิสระ
พ.ค.2555	- ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 3 ของติมอร์-เลสเต
ปี 2558	- จัดตั้งพรรค People's Liberation Party (PLP)
พ.ค.2561	- ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาติมอร์-เลสเต
22 มิ.ย.2561	- ดำรงตำแหน่ง นรม.คนที่ 7 ของติมอร์-เลสเต

คณะรัฐมนตรี

ประธานาธิบดี	Francisco Guterres
นรม. และ รมว.กระทรวงมหาดไทย	Taur Matan Ruak
รอง นรม.	Armanda Berta dos Santos
รอง นรม.	José Maria dos Reis
ประธานสำนักงานคณะรัฐมนตรี	Fidelis Manuel Leite Magalhães
รมว.ประสานงานด้านเศรษฐกิจ	Joaquim Amaral
รมว.กิจการรัฐสภาและการสื่อสารในสังคม	Francisco Jerónimo
รมว.กระทรวงการคลัง	Rui Augusto Gomes
รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือ	Adaljiza Albertina Xavier Reis Magno
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Manuel Cárceres da Costa
รมว.การบริหารภาครัฐ	Miguel Pereira de Carvalho
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Odete Maria Freitas Belo
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และกีฬา	Armindo Maia
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม	Longinhos dos Santos
รมว.กระทรวงการสร้างเอกภาพในสังคม	Armanda Berta dos Santos
รมว.กระทรวงกิจการทหารผ่านศึก	Júlio Sarmiento da Costa
รมว.กระทรวงวางแผนและเขตแดน	José Maria dos Reis
รมว.กระทรวงโยธาธิการ	Salvador Soares dos Reis Pires
รมว.กระทรวงการขนส่งและโทรคมนาคม	José Agostinho da Silva
รมว.กระทรวงท่องเที่ยว การค้าและอุตสาหกรรม	José Lucas do Carmo da Silva
รมว.กระทรวงเกษตรและประมง	Pedro dos Reis
รมว.กระทรวงกลาโหม	Filomeno da Paixão de Jesus
รมว.กระทรวงปิโตรเลียมและแร่ธาตุ	Víctor da Conceição Soares

(ต.ค.2564)